

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 135, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че услуги като разглежданите в настоящото дело, които са доставяни на застрахователно предприятие от трето лице, действащо от името и за сметка на застрахователя, при което третото лице няма никакви правоотношения със застрахованото лице, попадат в обхвата на освобождаването, посочено в тази разпоредба?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, поправка в ОВ L 74, 19.3.2011 г., стр. 3 и в ОВ L 249, 14.9.2012 г., стр. 15.

Преюдициално запитване от Okresný súd Dunajská Streda (Словакия), постъпило на 2 февруари 2015 г. — Home Credit Slovakia a. s./Klára Bíróová

(Дело C-42/15)

(2015/C 155/10)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Dunajská Streda

Страни в главното производство

Ищец: Home Credit Slovakia a. s.

Ответник: Klára Bíróová

Преюдициални въпроси

1. Понятията „хартиен [носител]“ и „друг траен носител“, съдържащи се в член 10, параграф 1 [във връзка с член 3, буква м)] от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22 май 2008 г., стр. 66, наричана по-нататък „Директива 2008/48/ЕО“), трябва ли да се тълкуват в смисъл, че включват:

— не само текста (в материален смисъл, „hard copy“) на документа, подписан от страните по договора, който текст съдържа задължителните елементи (информации), предвидени в член 10, параграф 2, букви а)—х) от директивата, но и

— всеки друг документ, който е посочен в този текст и който по силата на вътрешното право е част от договорното споразумение (например изготвен от кредитора документ, съдържащ „общи условия по договора“, „условия по кредита“, „тарифи“, „погасителен план“), дори сам по себе си този документ да не отговаря на изискванията за „писмена форма“ по смисъла на националното право (например когато не е подписан от страните по договора)?

2. С оглед на отговора на първия въпрос:

Трябва ли член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2008/48/ЕО, във връзка с член 1 от същата, съгласно който тази директива цели пълна хармонизация на съответната област, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба или практика, която

— изисква всички необходими елементи на договора, посочени в член 10, параграф 2, букви а)—х), да се съдържат в един-единствен документ, който отговаря на изискванията за „писмена форма“ по смисъла на националното право (тоест, по принцип, в документ, който е подписан от страните по договора), и

— не признава пълно правно действие на договора за потребителски кредит само поради обстоятелството, че част от съществените елементи не се съдържат в подписания от страните документ, дори когато тези елементи (или част от тях) се съдържат в отделен документ (като например изготвен от кредитора документ, съдържащ „общи условия по договора“, „условия по кредита“, „тарифи“, „погасителен план“), при което: (i) самият писмен договор препраща към този документ (ii), който отговаря на необходимите условия, за да се приеме за част от договора по смисъла на вътрешното право, и (iii) по този начин договорът за потребителски кредит отговаря като цяло на изискването да бъде изготвен на „друг траен носител“ по смисъла на член 10, параграф 1 от директивата?

3. Трябва ли член 10, параграф 2, буква з) от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че изискваната в тази разпоредба информация (по-специално „периодичността на дължимите погасителни вноски“)

— трябва да е посочена в условията на конкретния договор (по принцип чрез посочване на точните дати (ден, месец, година) на падежа на отделните вноски) или

— е достатъчно договорът да съдържа общо препращане към обективно определими параметри, от които може да се изведе тази информация (например клауза, че „месечните вноски се плащат най-късно до 15 число на календарния месец“, че „първата вноска се плаща не по-късно от един месец след сключването на договора, а всяка следваща вноска — до един месец след плащането на предходната вноска“ или други аналогични формулировки)?

4. В случай че се приеме за правилно тълкуването, посочено във второто тире на третия въпрос:

Трябва ли член 10, параграф 2, буква з) от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че изискваната в тази разпоредба информация (по-специално „периодичността на дължимите погасителни вноски“), може да се съдържа и в отделен документ, към който препраща договорът, отговарящ на формалните изисквания за писмена форма (по смисъла на член 10, параграф 1 от Директивата), но който отделен документ сам по себе си не отговаря непременно на тези изисквания (а именно, по принцип, не трябва непременно да бъде подписан от страните по договора; това може да е например изготвен от кредитора документ, съдържащ „общи условия по договора“, „условия по кредита“, „тарифи“, „погасителен план“)?

5. Трябва ли член 10, параграф 2, буква и), във връзка с буква з) от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че

— срочен договор за кредит, при който погасяването на главницата се извършва чрез плащането на отделни вноски, не трябва непременно да съдържа към момента на сключването му точно определяне на частта от всяка отделна вноска, която се използва за погасяване на главницата, и на частта от същата вноска, която е предназначена за погасяване на лихвите и на разходите (или с други думи договорът не трябва непременно да съдържа подробен погасителен план), а тази информация може да се включи в погасителен план, който кредиторът предоставя на длъжника при поискване, или пък в смисъл, че

— член 10, параграф 2, буква з) гарантира допълнителното право на длъжника да поиска извлечение от погасителния план към конкретен ден през времето на действие на договора за кредит, без обаче това право да освобождава страните по договора от задължението да посочат още в текста на всеки отделен договор и за всички предвидени погасителни вноски (дължими на основание на договора за кредит за времето на неговото действие) разбивка, показваща погасяването на главницата и плащането на лихвите и на другите разходи?

6. В случай че се приеме за правилно тълкуването, посочено във първото тире на петия въпрос:

Попада ли този въпрос в обхвата на пълната хармонизация, която се цели с Директива 2008/48/ЕО, така че по смисъла на член 22, параграф 1 от същата директива държавата членка да не може да изисква договора за кредит да съдържа точно определяне по отношение на всяка отделна вноска на частта, предназначена за погасяване на главницата, и на частта, която се използва за плащане на лихви и други разходи (с други думи, не може да изисква подробният погасителен план да представлява неразделна част от договора)?

7. Трябва ли член 1 от Директива 2008/48/ЕО, съгласно който директивата цели пълна хармонизация в съответната област, и член 23 от същата директива, съгласно който санкциите трябва да бъдат пропорционални, да се тълкуват в смисъл, че тази директива не допуска разпоредба на националното право, по силата на която при липса на някои от необходимите елементи на договора за кредит, установени в член 10, параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО, отпуснатият кредит се счита за предоставен без лихви и без разноски, така че длъжникът дължи на кредитора само главницата, която е получил съгласно договора?

Преюдициално запитване от Oberlandesgerichts Celle (Германия), постъпило на 6 февруари 2015 г. — Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover

(Дело C-51/15)

(2015/C 155/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Celle

Страни в главното производство

Жалбоподател: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Ответник: Region Hannover

Встъпила страна: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли споразумение между два регионални или местни органа, въз основа на което регионалните или местните органи учредяват съвместно общинско обединение със собствена правосубектност, което за в бъдеще ще бъде компетентно да изпълнява определени задачи, които до момента са били задължение на участващите регионални или местни органи, „обществена поръчка“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки⁽¹⁾, когато това прехвърляне на задачи се отнася до доставки по смисъла на директивата и е извършено възмездно, развивайки дейности на общинското обединение, които надхвърлят изпълнението на задачи, попадащи преди това в задълженията на участващите органи, като прехвърлянето на задачи не спада към „двата вида обществени поръчки“, които макар че са възложени от публичноправни образувания според практиката на Съда (за последен път: решение Piëpenbrock, C-386/11⁽²⁾, т. 33 и сл.) не попадат в приложното поле на правото на обществените поръчки?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос възниква въпросът дали учредяването на общинско обединение и свързаното с това прехвърляне на задачи върху него по изключение не попада в приложното поле на правото на обществените поръчки според утвърдените от Съда принципи във връзка с договори между публичноправно образувание и лице, което от правна гледна точка е различно от това образувание, според които принципи прилагането на правото на обществените поръчки е изключено, когато образуванието упражнява върху съответното лице контрол, който е подобен на този, който упражнява върху собствените си служби и въпросното лице упражнява по-голямата част от дейността си за образуванието или образуванията, което/които има/т дялове в него (вж. в този смисъл решение Teckal, C-107/98⁽³⁾, т. 50), или напротив прилагат се принципите, които Съдът е утвърдил във връзка с договори, с които се установява сътрудничество между публичноправни образувания, чиято цел е да осигуряват изпълнението на обща за тях задача от обществен интерес (в този смисъл решение Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce и др., C-159/11⁽⁴⁾, т. 34 и сл.)?

⁽¹⁾ ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, глава 6, том 8, стр. 116.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2013:385

⁽³⁾ ECLI:EU:C:1999:562

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2012:817